

Tässä on Tie

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

ISSN 1237-4091

Tiedotuslehti 1/2017

s. 4 **Reissu EMC 2016-ralliin**

s. 5 **Matkalla karjalassa**

s. 8-9 **Kuninkaan tiellä**

70 SF

Sata lasissa on tulevan kesän 2017 teemana
Gospel Riders -moottoripyöräkerhon operaatioissa.
Aiheesta lisää takasivulla.

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Suunnitteilla oleva moottoripyörä- ja venevero synnyttää jupinaa ja vastustusta. Ja vaikea sitä on kannattaakaan. Omasta puolestani, vain yhden moottoripyörän omistajana, syy vastustukseen ei ole ensisijaisesti veron suuruus, vaikka se onkin kohtuuton asiaan nähden. Saan helposti hukattua sataviisikymppiä ja enemmänkin joka vuosi turhempaan kuin moottoripyöräily.

Oletan, että sama koskee useimpia motoristeja, mutta ei kaikkia. Kyseenalaistan valtiovoimien näkemyksen, että moottoripyöräisten omistajat olisivat keskimääräistä paremmin toimeentulevia.

Useampia pyöriä omistavien harrastajan budjettia esitetty vero kirpaisee jo kipeästi ja tuntuu erityisen epäoikeudenmukaiselta.

Suunnittelun veron mielekkäisyys epäilyttää monesta syystä; tässä niistä kaksi:

Lopputulosta on todennäköisesti aivan muuta kuin odotettu 25 miljoonan verotuotto. Vero voi ehkä tuottaa jotakin — tai ei ehkä lopulta mitään, kun otetaan huomioon kaikki epäsuorat vaikutukset pitkällä aikavälillä. Laskelmien laatijat ovat tuskin ottaneet huomioon kaikkia osatekijöitä.

Toiseksi — ja tämä on kaikkein onnettominta aiotussa verossa — pieni ihminen kärsii taas. Se yksi pyörä- tai varustemyyjä tai asentaja, jolta loppuu työ, kun lajin harrastajamäärä vähenee. Ja se rittäjä, jonka perheen leipä kapenee tai loppuu. Veron myötä on konkurssien uhka todellinen ja työttömyyden lisääntyminen enemmän kuin todennäköistä. Tältä osin valtion oletettujen tulot vaihtuvat varmoiksi menoiksi.

Sitten mitalin toinen puoli.

Meitä verotetaan joka tapauksessa eri tavoin.

Se ei ole mukavaa eikä aina tasapuolista. Verotus on kuitenkin ainoa mahdollisuus edes jonkinlaisen hyvinvointiyhteiskunnan olemassaoloon.

Tästä oli kyse myös Jeesus Nasaretilaisen vastauksessa veroihin liittyvään kysymykseen. Maa oli tuolloin Rooman alainen, eikä miehittäjävallalle ymmärrettävästi haluttu maksaa veroja. Jeesukselta kysyttiin — lähinnä kiusaamismielessä: "Kuuluuko meidän

maksaa keisarille veroa vai ei?" Veroraha kädesään hän esitti vastakysymyksen: "Kenen kuva ja nimi tässä on?" "Keisarin." "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Keskustelu loppui siihen.

Vaikka yhteiskunta pyörii verovarojen varassa, voimme oikeutetusti kysyä, kuuluuko "keisarille" todellakin kaikki, mitä se keksii pyytää. Onko kaikki todellakin harkittua, vai

näkykö taustalla lähinnä paniikkinappulan painelua?

Suomen valtio saisi kaaavailtuun moottoripyörä- ja veneveroon verrattuna moninkertaiset tulot esimerkiksi kitkemällä tehokkaasti harmaata taloutta. Tämä on ikävä kyllä äärimmäisen vaikea tehtävä, ja joutuu miettimään, onko siihen halujakaan. On helpompaa ja nopeampaa verottaa vastustuskyvyttömiä, varsinkin kun tuloksia voi odottaa jo ennen seuraavia vaaleja.

Pallo ei ole tässä asiassa vain hallituksella vaan jokaisella kansalaisella, myös meillä motoristeilla. Jos me kaikki ottaisimme todesta Jeesuksen sanat ja hoitaisimme talouttamme täysin rehellisesti, valtiontaloutta olisi monin verroin helpompi hoitaa.

Loppujen lopuksi rahaja veroasiat ovat liian pieniä asioita olemaan "elämää suurempia". Se, mikä on tärkeintä, on jotakin paljon suurempaa. Rehellinen verojen maksaminen oli vain osa Jeesuksen vastauksesta kysyjille. Olennaisinta oli vastauksen loppuosa. "Antakaa Jumalalle se, mikä Jumalan on." Kun annamme Jumalalle sen, mikä hänelle kuuluu — koko lahjaksi saamamme elämän — kaikki muukin alkaa asettua kohdalleen. Myös rehellisyys talousasioissa.

Hyvinvoinnissa on pohjimmitaan kyse arvoista. Ja ne voi lukea vaikka Motoristiraamatusta.

Presidentin terveiset

Mika Saarinen

Suljen sähköpostin kotimaan kuvineen ja kuulumisineen ja palaan tähän hetkeen. Tähän hetkeen juuri nyt, kun laskeva aurinko värjää vuorten lumihuiput oranssiin. Rinteiltä savenharmaan pihamuurin sisäpuolelle vaimeana kaikuvaa paimenkoirien haukunta maalaamaisemaan omat sävynsä. Tuttu IC:n rälälätys lähestyy, ja kohta maan voimakkaan tuoksun peittää toinen tuttu tuoksu.

Avaan portin, ja punainen IC kaartaa pi-

haan. Tervehditään, kysellään kuulumiset ja perheen voinnit, hauska nähdä taas! Kaminan päällä teepannun juoma on kuumennut lasihin kaadettavaksi. Istutaan pienessä tuvassa ja kuunnellaan. Kuunnellaan ystävän kuulumisia, koirien haukuntaa, seinäkellon raketta. Appi kuoli eilen, veljellä todettiin syöpä. Töitä on ollut, mutta aika vähän. Sen verran kuitenkin, että toimeen tullaan.

Viime viikolla poliisi teki ratsian naapuriin.

Olivat kuulemma olleet siellä rukoilemassa. Kymmenkunta virkapukuista ja perässä joitain muita saapasteli sisään. Kaikkien oli pitänyt pysyä huoneessa monta tuntia, ja henkilötiedot otettiin ylös. Yksittäin sentään päästivät pihanperälle. Kaikki kristillinen kirjjal-

lisuus vietiin, tutkittavaksi, sanoivat. Ali ja 24 muuta vietiin laitokselle kuulusteluihin. Päästivät sentään suurimman osan iltakahdeksalta ja loputkin ennen puolta yötä kotiin. Päätökset tulisivat myöhemmin, mutta ainakin sakkoja aikovat määrätä. Pelottelivat työpaik-

kojen menettämisen.

Huomenna mennään karsimaan pähkinäpensaita. On töitä koko viikoksi. Saadaan sitten hankittua tulevalle pikuiselle lämpimiä vaatteita ja ehkä kehtokin. Herra, suoja meitä, varjele kavalilta juonilta, vahvista uskossa ja suo

olla siunaukseksi muille. Ai, niin, toin vähän kannanmunia, teillä on varmaan tarvetta. Voi hyvin, tulen taas käymään, kun pääsen. Nähdään hautajaisissa, jos pääset tulemaan. IC rämähtää käyntiin, ja savupilveltä en kohta enää näe sitä tarkasti. Tai kyyneleiltä.

Turkulaisten matkassa Saariston rengastiellä

Sonja
Hellén-Nieminen
Espoo

Kesäkuun viimeinen lauantai valkeni aurinkoisena Kaarinassa, josta Turun GR-alueen järjestämä kuudes saaristoajelu starttasi. Edellinen viikko oli ollut epävakainen ja etukäteen jännitti, millaisessa säässä ajelu tehdään. Kaarinan Nesteelle oli kokoontunut aamuvarhaisella 24 gospelrideria. Pyöräriivi oli vaikuttavan näköinen. Arto Koivukoski kävi heti alkuun läpi ryhmäajon säännöt. Sitten rukoulimme matkan onnistumisen puolesta.

Ryhmäpotretti Nauvon vanhan kirkon edessä.

Matkaan lähdettiin ajamalla Kaarinasta Nauvon keskiaikaisen kirkon pihalle. Sieltä lähdimme nauttimaan aamupalaa majatalo Marttaan. Talon emännät olivat kattaneet herkullisen buffetaamiaisien, jonka saimme nauttia aamuauringon lämmössä talon terassilla. Aamiaisen jälkeen otimme ryhmäkuvan kirkon edustalla. Seuraava etappi lossimatkan jälkeen oli Korpoströmin saaristokeskus. Eipä muuta kuin taas kahvittelemaan. Tähän saumaan sattui retken ainoa sadekuuro. Sen jälkeen matka jatkui kauniiden saaristomaisemien läpi majapaikkaamme Houtskarinn saarelle.

Saariston lomakeskuksessa Mossalassa meille oli varattu uudehkoja neljän hengen mökkejä. Perille pääsimme ajoissa ja aikaa jäi mukavasti paikkaan tutustumiseen ja lenkkeilyyn ennen iltaohjelmaa. Saunomisen, uimisen ja maukkaan illallisen jälkeen meitä odotti yllätysohjelma pihan uudella esiintymislavalla. Lomakeskuksen nettisivuilla lauantai-illan ohjelmaksi oli merkitty Gospel Riders Special. Aikamoisen shown saimmekin nähdä. Esiintyjinä oli uunituore Lännen naisten kvartetti, jossa lauloivat Kati Silvanti, Tea Solin, Sirpa Lindström sekä Birgitta Koivukoski kitaralla säestäen.

Illan toinen yllätyksiintyjä oli Juho Markko. Kuulimme etukäteen konsertin, jonka Juho piti elokuussa Tarvasjoen kirkossa keräten sa-

malla rahaa Turun kerho-tallille. Laulujen välissä Juho kertoi elämästään, muun muassa ihmeellisen pelastumisen peurakolarista. Konsertti hou-

kutteli paikalle muitakin lomakeskuksen vieraita. Yksi heistä oli sveitsiläinen retkeilijä, joka oli melontamatkalla kohti Saksaa. Rukoilimme aa-

Ilta-ruokailuun oli hyttävän kylmää ja pipot tarpeen. Puffimuotia esittelevät Sirpa Lindström, Sonja Hellén-Nieminen ja Siru Elfving.

Sunnuntaiamuna sää muuttui helpeisen lämpimäksi ja vesi maistui hyvältä.

Gospel RIDERS

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot: Euroll Oy
Hiekkakatu 26, 67100 Kokkola,
eurolloy@gmail.com

Päätoimittaja: PeeTee Juntumaa
Mäkipellontie 2 C 8, 16900 Lammi
041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

Taitto / Mainosmyynti:
Reijo Ruotsalainen, 0400 562088
reijo.ruotsalainen@gmail.com

Paino: Botnia Print Oy // Kokkola

MOJ-meeting Kalajoki 14.–16.7.2017

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon järjestämä vuosittainen kokoontumisajo MOJ-meeting (Message og Joy) on tulevana kesänä Kalajoen kristillisellä opistolla. Kaikki motoristit ovat tervetulleita sinne. Kyseessä on Suomen suurin kesäloman viettopaikka, Kalajoen hiekkasärkät ja JukuPark. Perheen lomaviikon voi hyvin yhdistää tähän tapahtumaan.

MOJ-meetingin tarkastuspiste on Hiekkasärkillä, josta motoristit ohjataan tapahtumapaikalle eri reittejä pitkin riippuen siitä, tulevatko he endurolla vai harrikalla.

Lupaamme osallistujille parhaat ruoat, parhaat majoitukset ja parhaan ohjelman!

Jos voisimme, tarjoaisimme myös parhaat ilmat. Mutta niistä riippumatta meille tulee paras MOJ sitten Larsmon 2011, sillä sisätuloja riittää. Tapahtuman järjestelyvastuussa on tänä vuonna GR Botnia.

7xSF 2017 -operaatio päättyy Kalajoelle, ja sen päätöstilaisuus on MOJ-meetingin alussa, perjantai-iltana. Joten kaikki mukaan jo silloin kuulemaan, miten operaatio Sata lasissa onnistui.

Joten TERVETULOJA Kalajoelle!

EMC Rally 2016

Espanjan Tarragonassa

Martti Jantunen
Jyväskylä

EMC Rallyn 2016 järjesti Covered Backs -kerho, jonka presidentti Carlos Laborda kävi esittämässä kutsun viime kesänä Suomen EMC Rallyssa. Paikkana oli kristillinen koulutuskeskus noin 30 kilometrin päässä Tarragonan kaupungista. Tapahtuman teema oli "Pimeydestä valoon". Se kertoo siitä evankeliumin (Joh 1:5) sanomasta, että Kristuksen valo loistaa pimeässä eikä pimeys saa sitä valtaansa.

Suomalaisväriä

Ennen tapahtumaa esitettiin veikkauksia siitä, moniko suomalainen löytäisi tiensä Espanjan ralliin. Kun saavuin pienen harhailun jälkeen tapahtumapaikalle torstai-iltana, meitä oli jo silloin koolla lähes kymmenen. Jotkut olivat tulleet lentämällä ja vuokranneet Espanjasta auton tai pyörän, mutta useimmat olivat ajaneet Suomesta saakka. Tärkeintä oli se, että perille oli päästy kokemaan kristittyjen motoristien yhteyttä yli kansallisuus- ja kerhorajojen.

Perjantaina suomalaisia saapui lisää ja iltaan mennessä meitä oli laskujeni mukaan 36 neljästä eri kerhosta. Olimme hyvin edustettuna, kun koko EMC:n kävijämäärä oli arvioni mukaan 300 paikkeilla.

Ulkomailla järjestettyjen EMC-rallien perinteen on kuulunut suomalaisten yhteistilaisuus. Niinpä kokoontuimme lauantaina suurella joukolla laulamaan suomalaisia lauluja. Ruokailussa olimme jo viritelleet äänijänteitä laulamalla omissa pöydissämme "Nyt silmäin alla Jeesuksen." Vaikka olin kuutosen lauluäänellä mukana kuorossa, järjestäjät pysivät vielä uuden esityksen yhteisenä ruokakouksena.

Gospel Riders Finland ja Gospel Riders Espanja yhteiskuvassa.

Skooterilla Espanjaan

Perjantai-iltapäivänä alueelle kurvasivat Pekka "Vespa" ja Päivi Vesamäki. He olivat ajaneet kerhomme presidentin Tapsan ja hänen vaimonsa, Biker pastori Pirjon porukassa loppu-

reissä myös elämyksien suhteen. Hienoimmat kokemukset olivat Päivän mukaan ensinnäkin ajaminen Andorran vuoristoteillä. Toinen uskoa vahvistava kokemus oli se rauha ja voima, jonka hän koki saaneensa Heralta ajaessaan tiukoissa

iällä innosti. Olin nähnyt rukouksessa kuvan helmenvalkoisesta pyörästä, ja se painui mieleeni. Haave omasta pyörästä oli kytemässä. Jonkin ajan kuluttua menin moottoripyöräliikkeeseen, jossa katselin ensin Vespa-merkkistä

skootteria. Ehdin jo ajatella, että silloinhan kotona olisi kaksi Vespa. Tämä skootteri vaikutti kuitenkin vähän pieneltä. Kun katselin ympärilläni, silmiini osui helmenvalkoinen Honda-merkkinen skootteri. Siinä se näkyi mukainen skootteri oli, ja saimmehan sen myötä kotiin kaksi Hondaa.

Suomalaiset yhteistilaisuudessa auringon paahteessa.

matkan Pariisista Tarragonaan. EMC-matka oli Päiville uusi aluevaltaus, sillä hän oli ensimmäistä kertaa Suomen rajojen ulkopuolella omalla pyörälään, edellisenä kesänä hankkimallaan Honda SH 300 -skootterilla. Päivi oli ehtinyt ajaa Suomessa vasta pari tuhatta kilometriä, joten kolmen viikon ja 6500 kilometrin EMC-reissu moninkertaisti hänen ajokokemuksensa paitsi kilomet-

kaarteissa ja haasteellisissa paikoissa.

Lauantain suomalaisten tapaamisessa Päivi kertoi rohkaisuna ja rukousvastauksena matkansa taustoja ja vaihteita: Olin jo hieman kyllästynyt keikkumaan Vespan takapenkillä pitkien Eurooppaa. Haave oman pyörän hankkimisesta alkoi saada sijaa. Kerhosisaren Pirjon esimerkki skootterin hankkimisesta myöhemmällä

Erilaisia selkämerkkejä Montblancin torilla. Poliisikin pääsi mukaan!

päädymme Montblancin historialliseen kaupunkiin. Paikallispoliisin autopartio johti meidät kaupungin torille, josta jatkoimme yhteiskuvauksen ja juomatauon jälkeen takaisin rallipaikalle. Pitkä letkamme eri kristillisten kerhojen väreissä herätti ansaittua huomiota matkan varrella.

Jalkojen pesun esimerkki

Hengellisestä annista mieleeni jäi erityisesti lauantai-illan kokous. Ennen ehtoollista Carlos Laborda puhui Jeesuksen antamasta mallista palvelemisessa. Johanneksen evankeliumin 13. luvussa Jeesus nousi aterialta, pesi opetuslastensa jalat ja kehotti sen jälkeen seuraamaan hänen esimerkkiään: Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille. Carlos, hänen vaimonsa ja kolmas Covered Backs -kerholainen palvelivat pesemällä illan vieraiden jalat ennen ehtoollista. Kokemus oli puhutteleva; tunsin, että järjestäjät halusivat tosissaan palvella meitä vieraita nöyryin sydämin.

Ensi vuonna Latviaan

Suomalaisten ohella pittemmästä matkasta omilla pyörillä saapuneita olivat CMA Latvian neljä motoristia. He olivat aloittaneet matkan Iron butt -ajolla ja esittivät tapahtumassa kutsun EMC 2017 tapahtumaan, joka järjestetään Latviassa 4.–6.8.2017. Tapahtuma on vain päivän ajomatkan päässä Suomesta, joten eiköhän oteta tavoitteeksi satalukuinen osallistujamäärä Gospel Riders -kerhosta!

Ajelut

Yhteisajelut ovat monelle EMC:n parasta antia. Ride out -ohjelmaa oli tarjolla perjantaina ja lauantaina. Perjantaina lainasin pyörääni erälle biker-veljelle joten olin mukana vain lauantaina. Ajelu suuntautui aluksi loputtoman tuntuista mutkia ja nousuja sisältävälle vuoristotielle, josta

Motoristin unelmateitä Karjalan Kannaksella

Tapio "CityCowboy"
Kyllönen
Espoo

Lähdimme kesäkuussa 2016 Venäjän matkallemme Sortavalan seudulle kahden moottoripyörän voimin. Testasimme itselleni täysin uutta ajoreittiä Ruskealasta ja Sortavalasta kotiin Suomeen ja pääkaupunkiseudulle. Matkaan lähti kaksi matkaenduroa, koska siitä, mitä edessä on, ei ollut mitään varmuutta. Matkaensakoilla selviäisimme vähän haastavammastakin paikoista.

Matkapuhelimeeni laadattu TomTom Russia-navigointiohjelma on osoittautunut vuosien varrella erittäin hyväksi ja luotettavaksi matkakaveriksi.

Ruskealasta suuntausimme Sortavalan tarkoituksena päästä Viipurin kautta Vaalimaan raja-asemalle. Asfalttipätkä Niiralan raja-asemalta Ruskealan ohi Sortavalan on tunnetusti surkeassa kunnossa. Maastonmuodoltaan ja kaarteiltaan pätkä on kyllä mitä parhain, mutta se on täynnä reikiä, koloja ja railoja ja siksi ikävä ajettava. Kymmenen viimeistä kilometriä on hyväkuntoista, kesällä 2015 uusittua asfalttia. Toisaalta tie kulkee monien kylien läpi, ja noin puolet matkasta nopeusrajoitus on 40 kilometriä tunnissa.

Tietoja ja parempaa

Sortavalasta Lahdenpohjan suuntaan vievän tien asfalttia ollaan uusimassa. Työmaata kestää noin reitin puoliväliin. Tietyö oli hyvässä vauhdissa kesäkuussa 2016. Uskon, että viimeistään kesällä 2017 tälläkin välillä on uusi, loistava asfalttipinta, kuten loppupätkällä Lahdenpohjaan. Tämänkin tie kulkee parin kylän läpi, joissa nopeutta pitää laskea, mutta muuten se on lähellä as-

Menopelit voivat Venäjällä olla monenmoisia. Katsastuskäytännöt ovat ilmeisesti meikäläisiä vapaampia, mutta aina silloin tällöin tulen ihmetelleeksi ajosujuja. Tämäkään pari ei suinkaan ole menossa vihille morsiusneito mukanaan.

faltista tykkävään motoristin taivaskokemusta. Se kiemurtelee vaaraisemissa ylös ja alas, loputtomien kaarteiden helminauhana. Tie on kohtuullisen leveä ja tarjoaa silloin tällöin motoristille mahdollisuuden nopeaan ohitukseen edessä olevasta Gazista tai Ladasta. Toyotat, Volkarit ja Lexukset menevät semmoista haipakkaa, että niitä ei tarvitse ohitella. Kaiken kaikkiaan liikenne tienpätkällä on melko vähäistä.

Samanlainen meno jatkuu Lahdenpohjan jälkeen. Ensin on muutama kilometri vähän suorempaa, sitten taas hyvin viihdyttävää tietä. Matkalla on kaksi rautatien tasoristeystä. Ne ovat vartioituja eli punaiset valot vilkkuvat ja äänimerkki pauhaa, jos juna on lähimaillakaan. Varoalueet ovat vähintään riittävät. Tällä taipaleella musta MB Sprinter pienellä suoranpätkällä ja käsi irti kaasusta. Sprinter hävisi horisonttiin.

Yllätyksiäkin matkassa

Sitten seurasi yllätys numero yksi: tie muuttui yllättäen leveäksi moottoriliikennetieksi. Oli hyvät, leveät liittymät sekä tielle että sieltä pois. Suorat olivat pitkiä ja näkyvyys erinomainen. Ojat oli raivattu laajalta alueelta. Mahdolliset tien laidoilla liikkuvat eläimet näkisi jo kaukaa. Tätä muutaman kymmenen kilometrin pituisia pätkää saattoi edetä suurelakin nopeudella. Liikennettä oli edelleen todella vähän. Pätkän pituus jäi mittamaatta, sen verran hämmästyimme tämän "lentotien" alkamista.

Yllätys numero kaksi oli se, että kiitotie päättyi yhtä yllättäen kuin alkoi. Se muuttuu soratieksi, eikä missään ole merkkejä siitä, että päällystystä oltaisiin jatkamassa tälle vajaan kymmenen kilometrin pituiselle soratieosuudelle. Soratiekin on kyllä leveä ja kovapohjainen, joten sitä voi ajaa myös raskealla matkapyörällä tai customilla, matkaenska ei ole välttämätön.

Soratien jälkeen palattiin taas hyvälle asfaltille. Tämä mutkitteleva ja Karjalan Kannaksen vaaroja seuraileva

Uutta ja vanhaa kokemusta

Kun tie kääntyi lopulta Käkisalmen jälkeen Pietariin vievältä tieltä oikealle kohti Viipuria, edessä oli jälleen uudenlaista kokemusta. Tie on kyllä mutkainen ja seurailee vaaroja ylös alas, mutta se on myös kapea. Jos olet joskus lukenut motoristin pölyttävän horsmia mennessään, niin edessä oli juuri sellainen pätkä. Kasvillisuus tunkee asfaltin rajaan, ja myös puut ovat lähellä. Mennään hyvin vehmaissa maisemissa. Kapeus tarkoittaa sitä, että tie sopii hädin tuskin kahden henkilöauton kohtaamiseen. Mo-

toristille tie on hauska. Vihreän eri sävyt hivelevät silmää ja liikenne on minimaalista. Espanjan vuorilla olen saanut joskus pelätä asfaltin liukautta, mutta täällä pito riittää. Ja pinta on todella hyvässä kunnossa. Kuopat, heitot ja railot loistavat poissaolollaan.

Tätä jatkuu Viipuri-Pietari maantielle asti. Sen varrella, noin kymmenen kilometriä Viipurista Pietariin päin, on Nesteen asema. Pysähdyimme sinne iltapäiväkahville ja tankkaamaan toisen moottoripyörän, toisen bensen todettiin riittävän rajalle asti. Reittiä Viipurista Vaalimaalle voi edellisten kokemusten jälkeen kuvata vain yhdellä sanalla: tylsä. Toki tie on uusi, leveä, loistavassa kunnossa ja melko vilkkaasti liikennöity.

Rajavyöhykkeellä on heti ensimmäisen passintarkastuksen jälkeen LUK-ketjun asema. Pyörät tankattiin piripintaan, vaikka 95E olikin täällä selvästi kalliimpaa kuin vähän aikaisemmin. Hinta oli kesäkuun 2016 ruplan kurssilla 0,52 euroa litralta eli vajaat 40 prosenttia rajan toisen puolen hinnasta.

Bensa-asemalla Käkisalmen paikkeilla.

tie on jo kohtuullisen vilkkaasti liikennöity. Pietariin on enää reilut 200 kilometriä, ja se näkyy liikennemäärissä. Erään suuremman kylän kohdalla sillankorjaustietyömaalla saimme nähdä venäläisen liikenteen vaarallisuuden. Muuan Audi-kuski oli jyrkässä tietyömutkassa ajanut suoraan vastaan tulevan auton keulaan — vastaan tulijan kaisalla. Moottoripyörillä pääsimme onneksi kiertämään sumpun, johon oli juuttunut satamäärin autoja. Autolla olisimme saattaneet joutua odottamaan tunteja. Viranomaisia ei näkynyt eikä kuulunut. Ehkä heitä odotettiin Pietarista asti.

LÄMPÖPUMPUT ilma-ilma-vesi-maalämpö-poistoilma

Panasonicin ilmalämpöpumput - testivoittajan laatua

9kW, 12kW, 16kW

Päälämmönlähteeksi Panasonicin ilmavesijärjestelmä

OSO-varaajat kestävät - 10 vuoden takuu

Tilaa ilmainen esittely kotiin!

TM
RAKENNUS-
MAAILMA
★★★★
TESTIVOITAJA 12/13
Panasonic HE12PKE

Energiaa
koko vuodeksi!

Lämpöä jopa
-30°C
pakkasesta

KYLMÄ- JA KUUMAHUOLTO
MATIKKA OY
KODINKONEHUOLTO

Myllyvainiontie 33, Lempäälä
vmatikka@kolumbus.fi, www.vmatikka.fi
Puh. 03 375 2484, 0400 628 870

LÄHIENERGIAA

23 VUODEN
KOKEMUKSELLA

ILMAISIA matkalahjakortteja jaossa!!

Haluatko matkustaa edullisesti ja jopa tienata siitä?

**Tutustu sivustoon
www.start-matkaan.fi**

tai ole yhteydessä

Reijo Ruotsalainen

0400562088

reijor1954@gmail.com

Asiantuntevaa palvelua

- Yrityksille ja yhteisöille
- Julkishallinnolle
- Yksityisille

www.janlex.fi

HIETALAHTI JA POJAT OY

TOIMITTAA BETONISTA

- TEOLLISUUSHALLIT
- MAATALOUSELEMENTIT
- VÄESTÖNSUOJAELEMENTIT
- BROILERHALLIT
- ASUINRAKENNUKSET

Hietalahdentie 46, 69510 HALSUA

puh 06 860 5000 keskus
fax 06 860 5070
hp@halsua.fi
myynti@halsua.fi
www.hietalahtijapojat.fi

Pub. 050 327 3910 | janne.laka@hotmotor.fi
JT-LAITE OY YLISTARONTIE 17, 61400 YLISTARO

www.hotmotorshop.fi

VERKKOKAUPPA MISTÄ LÖYDÄT KAIKEN MITÄ TARVITSET!

Tarvike- ja varaosamyynti:

Pub. 045 858 6710 | markus.latvanen@hotmotor.fi

Tie vapauteen

Kai "Kaitsu" Suonoja
Rajamäki

Parikymppisenä elämä tuntui olevan mallillaan. Armeija oli käyty, oli koulutus ja työpaikka. Oli myös moottoripyörä ja sen myötä liikkumisen vapaus. Monet viikonloput menivät kaljoittellessa kavereiden kanssa. Lähdin usein hakemaan lisää juotavaa vielä silloin, kun toiset jo lopetelivat.

Alkoholi oli tuovinaan varmuutta, kykyä lähestyä ihmisiä ja puhua asioista, joista ei selvin päin uskaltanut puhua. Luulin olevani ujo ja arka, mutta jälkepäin ymmärsin, että kyse oli heikosta itsetunnosta. Elämä tuntui olevan kaiteissa, en osannut elää aidosti tässä hetkessä. Juomiseni ja tuskani pahenivat avioeron ja työpaikan menetyksen myötä. Yritin ponnistella normaaliin elämään ja irti viinasta, mutta rep-sahdin aina uudelleen.

Tunnelin päässä alkoi näkyä valoa vasta, kun pääsin kuntoutukseen. Sain kokea ensi kertaa elämässäni Jumalan läheisyyden ja anteeksiannon merkityksen. Pystyin antamaan muille anteeksi ja pyytämään anteeksi omia pahoja tekojani. Se oli niin vapauttavaa, että tiesin olevani tekemisissä korkeampien voimien kanssa. Tuntui kuin aurinko olisi paistanut sisimpääni. Iloitsin, kun vapauduin syytösten ja itsesäälin vankilasta. Seuraavat kolme vuotta kävin vertaistukiryhmissä, mutta retkahtelut jatkuivat ja tuntuivat yhä tuskaisemmilta.

Pääsiäisenä 1992 olin palaamassa kotiin käve-

lylenkiltä. Viikon juomaputken jälkeen mietin taas syntyjä syviä. Synkkyden ja toivottomuuden vallassa olin kierrellyt Kallion kivisiä katuja Helsingissä ja yrittänyt löytää ulospääsyä. Kotini alaovella kuulin sisimmässäni vapauttavat sanat: Kaitsu, sinun ei tarvitse enää juoda! Sisimpäni valtasi käsittämätön ilo. Tiesin, että nuo vapauttavat sanat sanoi itse Jeesus. Koin, että valheellisuus, joka

oli varastanut minulta hyvän elämän, oli pyyhitty pois ja uusi elämä oli alkanut. Minut valtasi ennen kokematon elämänhalu.

Aloin etsiä seurakuntaa, jossa pääsisin tutustumaan paremmin vapauttajaani Jeesukseen. Kokemukseni myötä tiesin, että hän elää ja että hänellä on voimaa. Samana kesänä tapasin nykyisen vaimoni. Koimme syvää uskon yhteyttä ja tiesimme Jumalan joh-

dattavan meitä eteenpäin, joten menimme pian naimisiin.

Iloa ja vaihtelua elämään toi myös se, että löysin moottoripyöräilyn uudelleen 25 vuoden jälkeen. Samoihin aikoihin kuulin Gospel Riders -kerhosta, johon kuuluu kristittyjä moottoripyöräilyn harrastajia. Liityin mukaan viemään sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta sinne, missä häntä ei vielä tunneta ja missä on samaa elämän tuskaa, jota minäkin olen kokenut. Jeesus on voimallinen vapauttamaan myös sinut, joka luet tätä, olivatpa asiasi millä tolalla tahansa.

Löydät tämän jutun ja muita vastaavia uudesta Motoristiraamatusta.

Hei! Motoristit!

Tarjoamme edullista majoitusta Viitasaa-
ren Niinilahden kylätalolla valtatie 4 tun-
tumassa.

Yhteistilat yöpymiseen 15€ hlö/yö tai ryhmät sopimuksen mukaan. Käytössä on nykyaikainen keittiö, rantasauna, suihkutilat, sekä kuntoilu - ym aktiviteetti laitteet.

www.niinilahti.net

yht. otot: 040 5200895 mirja
tai 050 3364740 terttu

Sairaus johti uskon uudistumiseen

Tapani Norrbacka
Lammi

Jumala pysäytti minut totaalisesti keväällä 2015. Silloin sain tietää, että minulla on kasvain munuaisessa. En silloin tiennyt, eivätkä lääkärikään tienneet, kuinka vakavasta asiasta oli kyse. Olin laihtunut vajaassa vuodessa noin 20 kiloa. Kun laihtuminen alkoi, olin mielissäni, koska vuosien saatossa oli pääsyt kertymään liikakiloja. Vasta myöhemmin havahduin siihen, että kaikki ei ole kohdallaan. Ruokahalu oli miltei kadonnut, eikä minulla ollut nälän tunnetta. Myöhemmin kuvaan tuli unettomuus ja toisaalta jatkuva väsymyksen tunne.

Verikokeiden jälkeen sain jo muutaman päivän kuluttua kiireellisen lähetteen Kanta-Hämeen keskussairaalaan. Ultrassa todettiin, että munuaisen kyljessä on jotakin ylimääräistä, ja se jokin on isokokoinen. Tietokonekuvauksissa todettiin, että kyseessä on kasvain. Lääkäri ei tässä vaiheessa suostunut puhumaan syövästä, koska siitä ei ollut varmuutta.

Tämä kaikki oli kova paukku myös perheeleni. Tarkemmat tutkimukset osoittivat, että kasvaimen läpi kulkee isoja verisuonia, mikä enteili sitä, että kasvain olisi pahanlaatuinen. Ja niinhän se oli.

Leikkaus suunniteltiin tehtäväksi kiireellisesti jo toukokuussa, mutta sitten ilmeni toinen ongelma. Kehoni korkeasta adrenaliinipitoisuudesta johtuen leikkausta piti lykätä. Asiaa mutkisti se, että kasvaimen oletettiin kiinnittyneen myös lisämunuaiseen ja pernaan.

Kesä meni leikkauskutsua odotellessa, ja tulihan se viimein — elokuun 25. "minun syntymäpäiväni". Kun munuainen oli poistettu, syöpäkasvain todettiin erittäin aggressiiviseksi. Kasvain oli kuitenkin koteloitunut

Tapani Norrbacka on kokenut parantumishmeen pahanlaatuisesta syövästä.

munuaisen kylkeen kalvon sisälle. Tässä kohdalla voi vain sanoa, että Jumalalle ei ole mikään mahdotonta! Yhtäkään pesäkettä ei ole löytynyt.

Ihmeellisintä tässä kaikessa oli se, etten tuntenut missään vaiheessa hätää tai pelkoa. Monet ystävät rukoilivat minun ja perheeni puolesta, ja sain tuntea ihmeellistä vapautta koko ajan.

Kokemani myötä olen oppinut, että Jumala tekee ihmeitä, ja hänelle on kaikki mahdollista. Hän olisi voinut kuihduttaa kasvaimen pois, mutta hän halusi parantaa kirurgin käden kautta. Tämän koettelemuksen kautta opin, mitä on heittäytyä täysin Jumalan varaan.

Uskon, että Jumala sallii joskus meille koettelemuksia, että hän voi tuoda elämäämme uutta. Olen saanut uudistua uskossani. Olen löytänyt uudelleen rukouksen maailman ja tehtä-

vän esirukoilijana. Enkä olisi ikinä uskonut, että minä, joka olin aina kuvitellut olevani Herralle hyödytön, olen nyt valmis kertomaan ihmisille Jumalan suurista teoista ja rukoilemaan heidän puolestaan.

Jumala käyttää ketä haluaa, riippumatta läh-

tökohdistamme ja siitä, mitä ajattelemme itses-

Nyt elän täyttä elämää Kristuksessa. Odotan kesää ja ajokelejä, että voin liikkua moottoripyörälläni kertomassa Jumalan rakkaudesta meitä ihmisiä kohtaa.

**Hammaslääkäri
Jukka Ikonen
Luotettavaa hoitoa edelleen**

Masennus, painajaiset, yksinäisyys, suru, ahdistus, pelot, katkeruus, hylätyksi tuleminen, Mikä on sinun ongelmiasi?

Siihen löytyy ratkaisu!

puh. 040 6464373

 NINAMISSIO

Tutustu kotisivuihimme ninamissio.fi

Tässä se tie on!

Uskon kyllä Jumalaan, mutta mitä tekemistä Jeesuksella on tässä asiassa? Tämä lienee monen motoristin kysymys, ehkä sinunkin. Raamatun mukaan Jumalan voidaan löytää vain Jeesuksen Kristuksen kautta. Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, Raamattu vakuuttaa. Usko tarkoittaa suhdetta Jumalaan. Se on henkilökohtainen, omaan valintaan perustuva asia. Sinäkin voit löytää uskon ja Jumalan. Tiekartta on tässä:

1. Tunnusta tosiasiat

Ihminen elää luonnostaan erillään Jumalasta, ja se johtaa monenlaisiin ongelmiin. Tämä tosiasia kannattaa tunnustaa rehellisesti. Sinäkin olet tässä asemassa. Vääryydet ja laiminlyönnit, joita omilla teilläsi kulkeminen on merkinnyt, eivät ole pikku juttuja eivätkä toisten syytä. Vaikka ne ovat taakse jäänyttä elämää, ne ovat taas jonakin päivänä edessä. Jokaisella ihmisellä on tasan kaksi vaihtoehtoa: antaa Jeesuksen vastata synneistään tai vastata niistä itse.

2. Luota siihen, mitä Jeesus teki

Jeesus Kristus maksoi ristinkuolemallaan täyden korvauksen jokaisen ihmisen kaikesta pahudesta. Myös tämä asia koskee sinua henkilökohtaisesti. Ota sanoma vastaan. Usko siihen, mitä Jeesus teki sinunkin puolestasi, ja tulet vapaaksi. Tee kuten Raamattu sanoo: Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala – – antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

3. Valitse uusi suunta

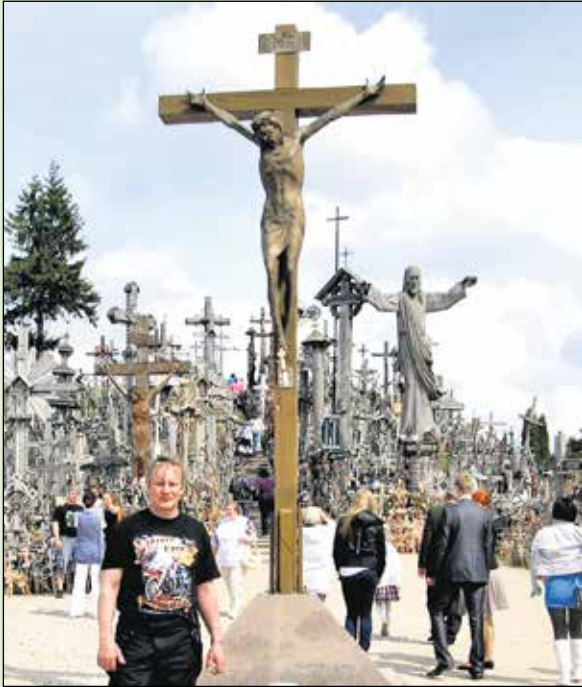
Pyydä Jeesusta koko elämäsi Herraksi ja johdattajaksi. Päätä ottaa täysin uusi suunta elämääsi. Rukoilemisesta, Raamatun lukemisesta ja muiden uskovien seurasta on paljon hyötyä sinulle tulevaisuudessa. Samoin sillä, että kerrot avoimesti ihmisille uskostasi.

Ei muuta kuin kypärä päähän ja eturengas kohti uutta tietä!

PeeTee Juntumaa

Kertomus kolmesta puusta ja haaveista

Arto Hasari
GR-Hämeenlinna

Olen joskus tallettanut arkistooni kertomuksen kolmesta puusta. Se kosketti taas yhtä syvästi kuin ensi kerralla. Haluan tällä kertomuksella rohkaista sinua, olitpa missä tilanteessa hyvänsä.

Olipa kerran kolme puuta, jotka kasvoivat korkean mäen päällä. Yksi niistä haaveili olevansa joskus hyvin kaunis esine, vaikka jokin arvokas huonekalu tai aarrearkku. Toinen puu halusi olla komea laiva, joka purjehtii ulapalla kantaen arvokkaita ihmisiä. Kolmas halusi olla maailman korkein puu, jota katsoessa kaikki ihmiset näkevät taivaan puun takana.

Vuodet kuluivat, ja eräänä päivänä mäen laelle nousi mies kirves olallaan ja puunhakkaajan polte sydämessään. Kirves heilahti ja puut kaatuivat yksi toisensa jälkeen. Hakkaaja vei ensimmäisen puun virstaaseen. Puusta ei veistetty kaunista huonekalua vaan tavallinen eläinten ruokakaukalo. Puu oli hyvin pettynyt kohtalonsa. Toinen puu kärättiin veneveistämöön. Siitä ei tehty suurta ja arvokasta laivaa, vain pahainen kalastajapurtilo. Kolmas puu päätettiin ja sahattiin paksuiksi lankuiksi ja laitettiin varastoon. Myös toinen ja kolmas puu olivat surullisia kohtaloistaan.

Eräänä iltana saapui nuori pariskunta talliin, jossa ensimmäinen puu vietti tylsistyneenä aikaansa eläinten ruokakaukalona. Nainen oli raskaana ja synnytti talissa lapsen, joka asetettiin ruokakaukalo. Tuolla hetkellä ensimmäinen puu tiesi olevansa tärkeä esine. Se sai kantaa sylissään arvokasta, juuri syntyneitä ihmistä.

Vuosia myöhemmin toinen puu seilasi suuren järven aalloilla mukanaan joukko köyhiä kalastajia. Äkkiä järvellä nousi tuuli, joka yltyi myrskyksi. Vene tiesi, ettei se kestäisi myrskyä vaan hajoaisi kappaleiksi. Silloin yksi miehistä nousi seisomaan ja käski myrskyä vaikeamaan. Tuuli tyyntyi ja myrsky lakkasi nopeasti. Silloin vene tiesi kuljettavansa arvokasta henkilöä.

Kolmas puu kannettiin eräänä perjantaina varastosta kukkulalle. Se kuuli ihmisten vihaisia huutoja, jotka pelottivat. Sotilaat naulasivat puuhun jaloista ja käsistä miehen, joka oli kokenut kovaa kidutusta ja ihmisten parjausta. Puu tunsu olonsa rumaksi ja runneluksi. Seuraavana sunnuntaina kaikki oli kuitenkin muuttunut. Puu ei enää tuntenut häpeää rujukudestaan. Veri ei enää tahrannut sen pintaa. Puu tunsu olevansa merkittävä, sillä ihmiset muistivat Jumalan aina katsoessaan tuota ristinmuotoista puuta.

Myös meillä ihmisillä on ollut ja on suunnitelmia siitä, millaisia haluamme tulevaisuudessa olla ja mitä haluamme elämältä. Joidenkin suunnitelmat osuvat nappiin, toisten taas ei. Kärsimykset ja vaikeudet näyttävät jakautuvan ihmisten kesken epätasaisesti ja epäoikeudenmukaisesti. Jotkut kärsivät, toiset saavat elää ilman huolen häivää.

Kukaan meistä ei tiedä, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Joku voi siirtyä ajasta ikuisuuteen silmänräpäyksessä. Joku saa avun toiselta ihmiseltä ja pääsee elämän alkuun. Se on kuitenkin varmaa, että kaiken tämän keskellä emme ole yksin.

Meillä motoristeillakin on oma tehtävämme Jumalan työsaralla. Niin kuin kolmella puulla, meidänkin olemisellamme on tarkoitus. Olitpa millainen "puu" hyvänsä, olet Jumalan silmissä arvokas. Meikin voimme olla kuin puu, joka sai kantaa lasta sylissään; ihmisiä, jotka pitävät toista ihmistä syleilyssään. Meikin voimme kantaa ystäviä yli myrskytuulten. Olemme arpisia, mutta kantamistamme taakoista huolimatta olemme arvokkaita ja pyhiä, Jumalalle rakkaita.

Jumala sanoi Joosuaalle: Ole vain luja ja aivan rohkea (Joosua 1:7). Siihen hän kehottaa meitäkin tänä päivänä! Turvallisia kilometrejä!

Kuninkaa

Juhani Laaksonen
Stadin kerho.
Avec vaimo Pirjo

Tämä on tarina päiväreikistä El Chorron. Kyssä ei ole se naamiohemmo vaan Caminito Del Reyn vaellusreitin päätepiste Espanjassa lähellä Malagaa. Caminito Del Reyn voi kääntää Kuninkaan tieksi. Matkan aikana tuli ajateltua erästä toista Kuninkaan tien päätepaikasta: ristiä Golgatalla Jerusalemissa. Sekin reitti — tie Herramme ja Vapahtajamme eteen — on joskus mutkainen ja täynnä yllätyksiä. Elämä ei kuitenkaan pääty siihen, vaan jatkuu uusille poluille. Silloin seuranimme on Hyvä Paimen ja johdattajanimme Pyhä Henki.

Pyörä alle ja liikkeelle

Hyvä ystäväni ja työtoverini Risto oli jättänyt uudenkarhean BMW 1200 GS Adventurensa talvehtimaan Fuengirolaan, joka on monelle suomalaiselle tuttu lomaviettopaikka Malagasta länteen. Myös minä ja vaimoni Pirjo vietimme siellä helmikuussa talvilomaamme. Olin sanonut Ristolle, että on vastoin kansainvälisiä moottoripyöräoikeuksia pitää Adventure sisätiloissa talven yli ilman liikuntaa. Ehdotin, että voisoin ulkoiluttaa sitä kohtuullista korvausta vastaan. Itselläni on perus-Gesari 1200 vuodelta 2009 ilman erikoisuuksia kuten ABS ja ajomoodit. Siksi olin utelias tutustumaan Adventureen. Pienen mietinnän jälkeen Risto suostui ehdotukseen kohtuullista korvausta vastaan (jonka minä maksoin).

Marssimme Tiaisen Karin talleille, jossa Adventure talvehti hyvässä hoidossa. Tallimestari Pekka luovutti pyörän, lainasi varusteita ja antoi neuvoja paikallisesta ajokulttuurista. Hän kertoi myös Caminito Del Reyn reitistä vuorten solissa. Sinne olisi matkaa runsas tunti hienoissa maisemissa. Pie-

El Chorro löytyy näiden vuorten toiselta puolelta.

nen tuntuma-ajon jälkeen noudimme hotellilta nahkatakkit ja navin ja lähdimme etsimään Kuninkaan tien päätä, El Chorroa.

Navigointi-ongelmia

Reitti vaikutti kartalla varsin selkeältä. Ensin moottoritietä AP-7 kohti Malagaa, sitten käänös A7:lle ja seuraavaksi A357:lle, josta erkaantuu pikkuteitä kohti El Chorroa.

Gesarien tapaan Adventure hyrräsi motarilla mukavasti ja kulki tasaisesti kuin juna. Mieleen hiipi sukulaismiehen antama varoitus: Mikä on vakuutusyhtiön mukaan yleisin moottoripyöräonnettomuuteen johtava tilanne? Lievä ylinopeus kaverilta lainatulla pyörällä. Nopeasti kuitenkin selvisi, että Espanjan teillä ei juuri tunneta käsitettä lievä ylinopeus, joten sen puolesta ei huolta!

Nopeus oli kuitenkin liikaa Garmin Zumon telineelle, joka alkoi vipattaa imukuppinsa varassa. Annoin sen vauhdissa taakse Pirjon haltuun. Kuten arvata saattaa, risteysajot alkoivat mennä sen jälkeen aivan pieleen. Espanjassa on oltava tarkkana, kun erkaantuu motarilta vasemmalle. Se voidaan hyvinkin tehdä koukkauksena oikealta. Tällä kertaa olisi kuitenkin pitänyt erkaantua vasemmalle päästäkseen vasemmalle. No, ei hätää, ajattelin. Tie löytyy varmaan Malagan puolelta.

Vaan eipä löytynyt. Tiet jatkuivat monikaistaisina, risteyskäsiä meni ja tuli. Malagan jalkapallostadionin kohdalla oli pakko erkaantua huoltoasemalle tee- ja tuumaustauolle. Siellä huomasin Adventuren tankin päällä pienen luukun ja säilytystaskun. Zumo kiinnittyi siihen mukavasti. Ilmeni, että olimme ajaneet noin viisi kilometriä ohi A357 -tien risteuksen.

n tietä etsimässä

Moottoriteitä välttellessä löytyi hienoja vuoristomaisemia

Kohti El Chorroa

Tee lämmitti mukavasti kehoa ja mieltä. Ei muuta kuin uudestaan matkaan. Nyt Zumo opasti hyvin, ja se oli tarpeen. Isot risteykset ovat varsinaisia ramppien sekamelskoja.

Pikku hiljaa tiet kävivät kapeammiksi, mutkaisemmiksi ja mäkisemmiksi. Mieleen hiipi epäily, onko Zumo hakenut sittenkään oikeaa reittiä. Kun tien risteyksessä oli vähän ajan kuluttua kyltti El Chorro, tiesin, että reitti oli sittenkin oikea. Aikaa oli kulunut jo pitkälti toista tuntia yli suunnitelun. Tiet sen kuin kapenivat ja mutkistuivat, mutta sehän oli Adventurelle mannaa.

Lopulta aukesi upea näkymä vuorten väliseen solaan, jossa oli padolla eristetty tekojärvi. El Chorron asema oli padon toisella puolella. Vielä nousu padon yli jyrkkää mutkamäkeä ja sitten parkkiin aseman pihaan. Perille oli päästy mutkista ja eksymisistä huolimatta. Oli hyvin ansaitun tauon paikka. Vennytelimme hieman kylmettyneitä jäseniämme ja lähdimme hakemaan ateriointipaikkaa.

Paikallinen "kartta"

Läheltä löytyikin mukava paikka, La Garganta, jossa meidät otettiin ystävällisesti vastaan. Päätimme tilata sop-paa lämmikkeeksi. Valinta osui tällä kielitaidolla tomaattikeittoon. Vesi nousi kielelle, kun hienosti laitettut annokset tuotiin pöytään. Mutta, keitto tarjoiltiin kylmänä. Tämä

erottaa espanjalaisen to-maattikeiton portugali-laisesta, joka tarjoillaan kuumana.

Keitto ja leipä maistui- vat kuitenkin nälkäisille motoristeille. Koska kysyvä ei eksy tieltä, tiedustelimme tarjoilijalta alueen karttaa, jotta voisimme suunnitella paluumatkaa. Tarjoilija nyökäsi ja hymyili kauniisti. Kohta hän palasi mukanaan paikalliset kartat — ruokalistat molemmille. Sanojen merkitykset ovat joskus hiukan erilaiset. Kiitimme ja totesimme, ettemme tilaa tällä kertaa pääruokaa.

Tiedustelimme kuitenkin tietä takaisin Malagaan. Hän näytti reittiä, jota olimme juuri tulleet. Kysyimme, oliko muuta tietä, voisimmeko jatkaa samaa tietä eteenpäin ohi ravintolan? Se ei kuul- lemma ollut mahdollista.

Se tie oli kaita

Pihalla ajattelimme, että voihan tietä silti vilkaista eteenpäinkin. Adventure kiipeää jyrkkäkin mäkeä kevyesti. Kuoppainen, kapea tie vuoren rinteessä sai ajamaan varovaisemmin. Kaiteista ei ollut tietoaakaan, mutta onneksi tien vieressä ei ollut äkkijyrkkää pudotusta. Suuntasimme pois-päin varsinaiselta Kuninkaan tien vaellus-reitiltä. Olimme koke-

neet riittävästi jyrkkien rinteiden lumoa. Kyseistä reittiä kannattaa ihail- la netistä. Jos sen haluaa vaeltaa, aika on varat- tava etukäteen netistä. Reitille pääsee vain rajoitettu määrä kulkijoita päivässä.

Yhtäkkiä Zumo heräsi henkiin ja näytti, että jat- kamalla eteenpäin pää- semme takaisin Mala- gaan vievälle tielle. Uusi reitti siis löytyi vastak- kaisista neuvoista huolimatta. Erässä risteyk- sessä Zumon neuvo oli hieman epäselvä. Kään- nyin väärin ja laskeu- dimme alas varsinaista kärry- polkua. Piti löytää kääntöpaikka. Laskeu- duttuamme jonkin ai-

kaa hitaasti mutta va- rovasti vastaan tuli jyr- kästi oikealle nouseva pihatien liittymä. Kään- nyimme sinne vain huoma- mataksemme, ettei siinä pääse ympäri. Muistin kätkeistä nousi Stadin kerhoillassa nähty ope- tusvideo Gesarin kään- tämisestä mäessä nyt- kyttämällä. Adventuren pystyssä pitäminen vaatii tosin hieman enem- män voimaa ja tarkkaa- vaisuutta kuin perusmal- lin. Nytkytellessä pai- kalle tuli ilmeisesti talon omistaja, joten oli pääs- tävä alta pois. Ei autta- nut muu kuin palata ta- kaperin tielle ja toivoa parasta. Hommasta sel- vittiin, vaikka pohkeet

ja reidet huusivat hal- lelujaata, kun yritin pi- tää Adventuren tasapai- nossa kaksi päällä. Eihän vaimoa noin vain heivata kyydistä tiukankaan pai- kan tullen.

Täpärä tilanne

Alkuperäistä reittiä seu- raamalla pääsimme ta- kaisin asfaltille. Vierei- sellä niityllä hölkytteli lampaita ja vähän ajan kuluttua tuli näkyviin myös niiden paimen. Ihaillessamme näkymää hiljensin vauhtia ja oh- jasin lähemmäksi tien reunaa. Silloin kuulin tu- tunomaisen vinkuvan äänen. En heti saanut päähäni, mistä se tuli. Asia selvisi, kun edessä olevan mutkan takaa tuli paikallinen hidalgo aika haipakkaa renkaat ul- voen suoraan kohti. Siitä selvittiin onnellisesti, koska olimme valmiiksi tien laidassa. Adventure kun ei ole kaikkein kette- rin vehje väistöliikkeissä. Jotenkin mielessäni kä- väisi Psalmi 23.

Säätila oli ollut koko ajan pilvinen ja iltaa lä- hestyttäessä alkoi ti- hokuttaa. Pekka oli varoi- tanut Espanjan asfaltin liukkaudesta, joten nap- sautin Adventuren rain- moodille. Pyörä muuttui heti varsin mukavaksi ajettavaksi sateella. Matka jatkui ja Zumo johdatti meidät erilais- ten mutkien ja risteysten jälkeen takaisin mootto- ritielle.

Opettavainen reissu

Kesken matkan kypä- räni koputettiin. Pirjo halusi päästä ripeäm- min takaisin Fuengirolaan. Sadekuurot olivat kasteleet varusteet ja kylmä hiipi niveliin. Sa- deasuja ei ollut mukana. Kahvanlämmittimistä oli suuri apu, kun puristin kahvoja välillä rystyset jännityksestä valkoisena.

Kun vaihdoin road- moodin päälle, Advent- ure murahti kumeasti, ja silloin mentiin. Tuuli- pussit siltojen kohdalla olivat vaakasuorassa, jo- ten pyörän lisäpainosta oli hyötyä. Rintaan tuli välillä ylimääräistä pai- netta, mutta puuskat ei- vät heitelleet. Vauhdin hurmassa piti tarkkailla Zumoa huolella, ettei vii- letä ohi Fugen konstik- kaan risteyksen.

Kaupungin keskus- tassa Adventure hyrräsi tyytyväisenä liikenteen seassa. Ulkoiluttami- nen oli tehnyt sille sel- keästi hyvää. Kuninkaan tien retki päättyi hotellin parkkipaikalle illan hä- märtyessä. Mieli oli kii- tollinen opettavaisesta kokemuksesta.

Ja erityinen kiitos kai- kille Gospel Riders -ker- hon ajo-opettajille! Kaikki — todellakin aivan jokai- nen — kevään ajo-ope- tuksissa läpikäyty asia ja harjoite tuli eteen mat- kamme varrella.

Opistolla kohdataan!

Tulevia lyhytkursseja Kalajoella

17.-18.3. Venäjän lähetysten päivät

Jukka ja Kristiina Paananen, Juhani Nevalainen

25.-26.3. Armolla vai tarmolla?

Sanasta selvää -raamattukurssi

Eero Junkkaala, Lasse Pesu, Aino Viitanen

6.-7.5. Syöpäpotilaiden, omaisten ja tukihenkilöiden hengelliset päivät

Riitta Lemmetyinen, Matti Aho, Seppo Tastula

6.-9.6. Musiikki- ja lähetysleiri 7-11-vuotiaille

12.-16.6. Musiikki- ja lähetysleiri 11-15-vuotiaille

10.-14.7. Kuvataideleiri

14.-16.7. Gospel Riders MOJ 2017

18.-20.7. Äiti-lapsileiri

Katso lisää www.kkro.fi

Kursseja ja leirejä myös Heinäkallion leirikodissa Kangasalla!

Kalajoen Kristillinen Opisto

KÄÄNNÖSTYÖT

virallinen kääntäjä

Toivo Yrjölä

toivo.yrjola@kolumbus.fi

Lähde Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlamatkalle Israeliin 20.9. - 4.10.2017 Kaikkien kansojen Israelia siunaavaan Jerusalemiin RUKOUSKONFERENSSIIN ja Muurinvartijoiden kiertueelle. Näe ja koe Israel-ystävyyden ja Raamatun maan nähtävyydet ainutkertaisella matkalla Pyhän Hengen johdatuksessa kansainvälisesti. Jatkuva ylistys-, rukous- ja sananjulistusohjelma. Tunnetut puhujat ja ylistäjät. Simultaanitulkkaus, edullinen hinta, puolihoito ja ilmaiset retket. Kysy: TV7 'Sanan ja runon tuoksua' avioparilta Jaakob 050 5375065 ja Auli 044 5131798. www.sananjarunontuoksua.fi, klikkaa MATKAT, matkat@sananjaronontuoksua.fi. Tämä on kaksinkertaisen osan riemuvuosimatka siunaukseksi Suomelle rukouksen kautta! Tavoite on, että mennään 100 hengen ryhmänä Suomen 100-v juhlistamaan!

Minä ja pyöräni

Minna Järvinen
Eurajoki

Ihan tarkkaan en osaa sanoa, mistä kiinnostukseni moottoripyöriin lähti. Jossain vaiheessa näin telkkarissa ohjelmaa Gospel Ridereista ja minulle tuli sellainen olo, että tuo voisi olla minun juttuni. Hassuinta siinä oli, etten ollut vielä ottanut Jeesusta vastaan pelastajanani enkä ollut ajatellut ajavani moottoripyörällä. Usko Jumalaan ja rukous olivat kyllä aina kuuluneet elämäni.

Kun Jumala ei tuntunut johdattavan elämäni miestä, jolla olisi moottoripyörä, mielessäni alkoi muhia ajatus lähteä autokouluun katsomaan itse, mitä moottoripyöräily on. Kortti oli, mutta ei ajokokemusta, paitsi hiukan tossumopolla. Turvallisuuden vuoksi halusin mennä harjoittelemaan. Rukouksessa sanoin Jumalalle, että jos saan moottoripyörän, liityn Gospel Riders -kerhoon.

Keväällä 2009 lähdin autokoulun teoriatunneille tutustumaan moottoripyöräilyyn. Samaan aikaan ostimme siskoni kanssa yhteisen pyörän, Yamaha Virago 535:n, ja ajovarusteet. Pari kertaa

"Väiski" Kawasaki VN 800 on ollut luotettava pyörä, toteaa Minna Järvinen.

harjoittelin autokoulun pyörällä, ja sen jälkeen jatkoin jo omalla. Siitä se pikku hiljaa lähti. Liityin GR-kerhoon, kuten olin Jumalalle luvannut. En olisi ikinä uskonut ajavani moottoripyörää, tämä on kyllä täysin Jumalan ihme ja johdatus.

Ensimmäinen kerho-tapahtuma, johon osallistuin, oli 7° North One Christ Posiolla kesällä 2010. Täytyy myöntää, että matkalla tuli välillä mieleen, oliko ihan järkevää lähteä yksin Satakunnasta juuri moottoripyöräilyn aloittaneena

noin tuhannen kilometrin päähän tapahtumaan, josta en tunne ketään. Mihin mahdoin taas pääni lykätä?

Lämmin ja ystävällinen vastaanotto Posiolla teki vaikutuksen. Tuntui kuin olisin kotiin tullut. Minusta pidettiin

huolta, ei jätetty yksin. Keskinäinen yhteys, Jumalan sana ja rukoukset koskettivat. Minunkin puolestani rukoiltiin. Sellaista en ollut koskaan ennen kokenut. Fiilis kotimatalla oli aivan mahdollista. Ilo, riemu ja kiitollisuus sisimmässäni oli aivan uskomaton.

Sen reissun jälkeen elämäni alkoi muuttua. ja johdatuksessa.

Jumala alkoi kasvattaa ja johdattaa minua. Kaikesta, mitä elämäni on tähän päivään mennessä tapahtunut, olen päätellyt, että Jeesus astui elämäni siellä Posiolla. Se ei tapahtunut kuin salama kirkaalta taivaalta, vaan sain kasvaa pikkuhiljaa sisälle uskoon.

Jossain vaiheessa Virago alkoi tuntua pieneltä. Keväällä 2011 laitoin Viragon kokeeksi myyntiin, se meni heti. Vähän tuli orpo olo, kun ei ollut moottoripyörää tallissa. Keväällä perheeseen tuli Kawasaki VN 800, kutsumanimeltä Väiski. Sen kanssa olemme saaneet palvella Herraa tähän päivään asti. Pyörä on toiminut hyvin, ilman isompia korjauksia.

Posion reissun jälkeen olen kaivannut aina kesäisin pohjoiseen. Jo kuutena kesänä siellä on tullut käytyä. Kahtena viime kesänä olemme olleet Väiskin kanssa 7xSF kiertueella Lapin ryhmässä kolme viikkoa. Se, mitä Jumala on tehnyt niillä reissuilla, on aivan ihmeellistä. Ei voi muuta kuin kiittää ja ylistää Herraa. Viime kiertueella tuli loppumatkasta sellainen olo, että Jumala vie ja minä vikisen. Mutta siinä on hyvä olla, rakkaan Isän huolenpidossa ja johdatuksessa.

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon visio

"Jumalan sana ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka Jumala sille antaa." Jes. 55:11.

Motoristiraamattu on vaikuttanut syvästi ihmisten elämään vuosien varrella. Se on auttanut monia elämän kriiseissä ja jotkut ovat löytäneet sen kautta uskon Jeesukseen. Toivomme, että jokaisella motoristilla olisi käytettävissään tämä elämän manuaali.

Keräämme jälleen varoja uutta painosta varten. Lahjoituksia voi tehdä GR-kerhon raamattutilille: Aito Säästöpankki FI83 4503 0010 2265 16

Valtakunnallisen keräysluvan numero on POL-2015-6455. Lupa on voimassa 01.10.2015 - 30.09.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

www.veljeksetjarvela.fi

- Lippikset
- T-paidat
- Käsineet
- Työvaatteet
- Teollisuuspyyhkeet

Juha Järvelä
0400 580 209
Matti Järvelä
0400 849 752

Veljekset Järvelä Oy
- LAATUA, PALVELUA AITOA -

MARTTYYRIEN ÄÄNI

ISISIN VARJOSSA
Kaikki kristityt eivät pakene Eurooppaan

OSALLISTU KAMPANJAAN

www.marttyyrienaani.fi
PL 40 00321 Helsinki
Puh. +358 40 5522 309 (ma-pe klo 9-15)
info@vomfinland.fi

Niilo Kuivalainen Oy

Viher- ja pihatöiden ammattilainen

Myös puiden hoito ja kaato

niilo.kuivalainen@pp.inet.fi

p. 0400 172 609

Ne häät eivät unohdu!

Erja Taura-Jokinen

Laukaalaiset Ami ja Nina Siekkinen vihittiin avioliittoon Gospel Riders – matkalla Israelissa, keskellä Genesaretinjärveä.

Rakkaus roihahti vuonna 2015. Ami Siekkinen oli tutkaillut Facebookissa kristityt sinkut -ryhmää, jonne Nina oli juuri ilmaantunut. Rakastuneet rupattelivat joulun tienoilla kahvikupposen äärellä, kun Nina kertoi haaveilleensa naimisiin menosta Israelissa. Samassa hetkessä Gospel Riders -mies Ami muisti sähköpostiansa tulleen ilmoituksen kristittyjen motoristien matkasta Israeliin. Haaveesta tuli totta.

Ami pakkasi mukaan valkoisen paidan ja laadukkaat villakangashousut, morsio hääpukunsa, jonka pellavakankaan ja ompelun ystävät olivat hänelle lahjoittaneet.

Israelissa pari löysi

Nina ja Ami Siekkinen ajavat vuoden 1999 Kawasaki VN 1500 Classicilla.

motoristipastori PeeTee Juntumaan kanssa uniikin ja romanttisen vihkimispaikan; Nina ja Ami sanoivat tahdon Genesaretinjärvellä purjehtivassa paatissa GR-matkaseurueen ympäröimänä.

Saavuttamattomasta tulikin mahdollista

– Amin ansiosta olen päässyt aiemmin saavuttamattomina pitämieni harrastusten pariin: erä- ja karavaanarimatkoille sekä moottoripyörän kyytiin. Viime kesänä ajelimme vanhan ystäväni

luokse Ruotsiin. Paluumatkalla jäimme kiertelemään Ahvenanmaata, Nina kertoo.

Gospel Ridersin Tampereen MOJ-tapahtumassa Siekkiset viihtyivät koko viikonlopun.

Ami on ollut nuoresta saakka moottoreiden kimpussa.

– Ostin ensimmäisen moponi, Monarch-merkisen, 40 markalla kymmenvuotiaana. Jo kouluajana olin sormet rassista. Äiti ei hoksannut, että 14-vuotiaana tekemäni ostos oli moottoripyörä, paljastaa Ami hymyillen.

Hänestä tuli ammattikuljettaja, joka pyörittää nyt työkseen linja-auton rattia. Vapaa-ajalla häntä sopii tituleerata karavaanariksi ja motoristiksi.

Asioita tehdään nyt yhdessä

Siekkisistä on suuri ilo ja Jumalan lahja, että heillä on samat arvot ja kiinnostuksen kohteet.

Molemmat tietävät entisestä elämästään, miten raastavaa on, jos kumppani estää menon hengellisiin tilaisuuksiin tai mitätöi kristillisen elämän vaikkapa ajanhukkana.

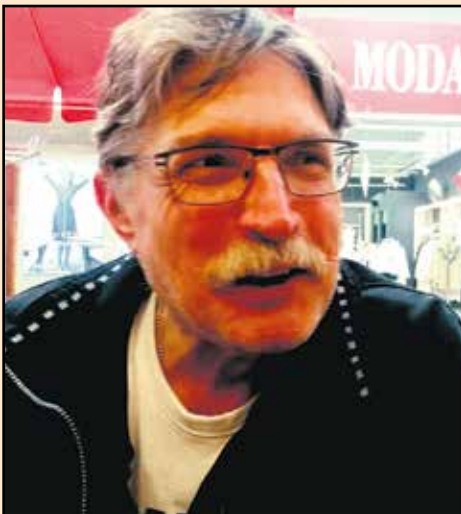
Israelin matkan jälkeen Siekkiset osallistuivat Parrempi avioliitto ry:n leirille. Syksyn koittaessa he aloittivat Perheniemien opistossa evankelistakoulutuksen, mikä tarkoittaa kalenterissa 14:ää varattua viikonloppua vuoden 2017 joulun mennessä.

Siekkiset ovat myös yrityskumppaneita perustettuaan heinäkuussa Ninamission. Nimessä yhdistyvät heidän etunimensä ja yhteinen missionsa. Toimintaperiaate kiteytyy kristilliseen auttamistyöhön. Nina tekee vastaanottotyötä sielunhoitoterapeuttina, mitä tukevat hänen lähihoitajan ja sosionomi-diakonin koulutuksensa.

Ami puolestaan palvelee Ninamissionissa talonmiestöitä tarjoten ja tehden.

Yritys järjestää myös hengellisiä koulutuksia ja seminaareja.

Näin löysin Jeesuksen

Jukka Nikula tuli uskoon Jumalan puhuttelessa

Jukka Nikula
Forssa

Kasvoin maalaisperheessä kahden siskon kera. Talossamme oli lehmiä, hevosia, kanoja, possuja, lampaita, kissoja ja koiria. Lapsuus oli riemukasta aikaa maaseudulla peltojen, metsien ja luonnon eläinten keskellä. Kun aloitin koulunkäynnin, se oli jännittävää ja ihmeellistä, vaikka muut

oppilaat olivat jo tuttuja.

Ensi kutsun uskonasioihin sain rippikoulussa. Kiinnostuin, ja aloin lukea hengellisiä lehtiä ja kirjallisuutta sekä kuunnella hengellistä musiikkia. Myöhemmin maailma vei mennessään ja uskonasiat jäivät. Aloitin vuonna 1977 opiskelut Järvenpäässä, ja meno oli aika railakasta ravintoloissa kulkien ja tupakkia pol-

telleen. Se ei kuitenkaan ollut elämää, jota kaipasin.

Minusta tuli uusi ihminen

Samalla kurssilla oli yksi Pekka, joka oli jotenkin niin iloinen ja erilainen. Aloimme jutella asioista ja viettää vapaa-aikaa yhdessä. Hän pyysi minua mukaan hengelliseen kokoukseen, ja lähdin, kun ei ollut muuta tekemistä. Kokouksessa oli iloinen ilmapiiri ja kaikki olivat ystävällisiä, vaikka olin ventovieras. Kun tulimme asunnolle, jokin ääni puhuteli minua sisälläni. Olin aivan ymmällä.

Kun Pekan huonekaveri muutti pois, pääsin muuttamaan hänen huonekaverikseen. Siitä alkoi elämäni suurin muutos. Tulin uskoon eli jätin entisen elämäni 4.2.1979 Golgatan ristin juurelle Järvenpään helluntiseurakunnassa. Seuraavana opiskelupäivänä

koko kurssiporukka huomasi, että olen muuttanut. Kerroin suoraan, että otin Jeesuksen Kristuksen elämäni ja olen nyt uusi ihminen matkalla kohti taivaan kotia.

Vuosien varrella on ollut alamäkiä ja ylämäkiä, joten ongelmattonta ei elämä ole ollut. Nykyään kuulun luterilaiseen kirkkoon.

Gospel Riders -kerhoon

Muutama vuosi sitten huomasin ilmoituksen Gospel Riders -moottoripyörä kerhon tapahtumasta. Tunsin sisimmässäni suurta halua ottaa selvää kerhosta, eikä mennyt kauan, kun olin jo sen jäsen. Oma moottoripyörä minulla ei ole. Työttömällä ei ole siihen mahdollisuutta, mutta sellainen on haaveissa. Jumalan suunnitelmien tiedä, joten elän niin kuin laulussa sanotaan: *Päivä vain ja hetki kerhallansa, siitä lohdutuk-*

sen aina saan.

Olen kiitollinen siitä, että olen saanut paljon uskonsisaria ja -veljiä, joiden kanssa voin aina jutella ja keskustella luottavaisesti, kertoa ilot ja surut. Sanotaan, että surut kun jakaa, ne on puolta kevyempi kantaa.

Turvassa sairauksienkin keskellä

Viimeisten viiden vuoden aikana eteeni on tullut sairauksia. Tyrä on leikattu kaksi kertaa. Lonkka leikattiin, kun liikkuminen oli jo tuskien takana. Kivut jäivät leikkauksypöydälle ja elämä alkoi voittaa uudelleen — kunnes alkuvuonna 2015 ilmeni hieman takertelua ruokaa syödessä. Hakeuduin nopeasti lääkäriin, ja pian ilmeni, että ruokatorvessani on pahanlaatuinen kasvain. Asiaa tutkittiin kiireellisesti ja kesällä alkoivat sytos-taattihoidot.

Syyskuussa oli edessä suuri ja vaativa leikkaus. Minulle tuli huoli siitä, olenko vielä valmis lähtemään täältä. Sisälläni kuulin äänen sanovan: Lapseni, älä pelkää, olet turvassa, olen kanssasi joka hetki. Se lohdutti, jätin leikkauksessa kaikki Taivaan Isän käsiin. Uskonystävät muistivat minua rukouksessa, ja tunsin monta kertaa lämpimän aallon menevän kehoni lävitse. Tiesin etten ole yksin.

Kaikki meni hienosti ja toipuminen eteni nopeassa tahdissa. Syöpä oli havaittu ajoissa ja se oli ollut paikallinen, ei ollut levinnyt muualle. Jokainen tätä lukeva GR-sisar ja veli, joka oli mukana rukouksissa, muistaa varmasti nuo hetket.

Nyt saan taas kulkea eteenpäin kohti taivaan kotia. Mieleeni tulee jälleen laulu: Olen kuullut on Kaupunki tuolla – –

PeeTee Juntumaa

Ei kuitenkaan kaasua pohjassa! Sata lasissa –sloganissa on kyse kuudennesta ja näillä näkymin toiseksi viimeisestä 7xSF-ajosta. Kolmiviikkoinen kampaaja-ajo starttaa juhannuksena Keuruulta ja päättyy viimevuotiseen tapaan Gospel Riders –kerhon kesän päätapahtumaan, MOJ-meetingiin. Se järjestetään tänä vuonna Kalajoen kristillisellä opistolla 14.–16.7.

Jos vanhat merkit pitävät paikkansa, 7xSF-kampanjaan osallistuu jälleen satamäärin gospelridereita ja lisäksi muita motoristeja. Kaikki ovat tervetulleita ja jokainen voi olla mukana mahdollisuuksiensa ja halunsa mukaan, lyhyemmän tai pitemmän ajan.

– Tähänastiset kokemukset ovat olleet erinomaiset. Meidät on otettu enimmäkseen hyvin vastaan ja yhteistyö eri seurakuntien ja muiden yhteisöjen kanssa on sujunut hienosti. Tuhannet ihmiset eri paikkakunnilla ovat kuulleet sanoman Jeesuksesta ja sadat ovat ottaneet sen vastaan näillä kierteillä viime vuosien aikana. Teknisiä tai muita ongelmia on ollut ihmeen vähän, 7xSF-kampanjan isä, mediaevankelista Reijo Ruotsalainen summaa.

Teema viittaa merkkivuoteen

Teema Sata lasissa ei viittaa siirtymä- etappien ajonopeuteen, vaan Suomen satavuotiseen itsenäisyyden aikaan. Maamme juhlii merkkivuottaan eri tavoin pitkin vuotta, ja Gospel Riders

Sata lasissa kesään 2017

Reijo Ruotsalainen toivottaa gospelridereitä mukaan suureen seikkailuun Jumalan ja toistemme kanssa.

haluaa olla mukana evankelioimisajon teeman muodossa. Isänmaan asia huomioidaan luonnollisesti tapahtumien sisällöissä eri tavoin.

Teema tuo esiin myös toisen näkökulman. Vaikka tarkoitus ei ole antaa oikein kunnolla hanaa moottoripyörälle, teema viestittää sitä, että evankeliumin eteenpäin viemisessä ei ole tarkoitus vitkastellakaan. Ilosanoma Jeesuksen Kristuksen tuomasta pelastuksesta on tarkoitettu levitettäväksi kaikkialle aktiivisesti, ei veltoillen.

Teeman kolmas näkökulma on tuttu jo aiemmilta vuosilta. 7xSF-ryhmät, joita on tänä vuonna jo kuusi, kiertävät jälleen noin sata paikkakuntaa kaikkialla Suomessa. Eli Sata mielessä.

– Suurin osa on samoja, joilla olemme käyneet aiempinakin vuosina, mutta muutama uusikin on mukana, Reijo Ruotsalainen toteaa.

Tule mukaan!

Voit ilmoittautua mukaan entiseen tapaan Gospel Riders –kerhon nettisivujen gospelriders.fi kautta. Ennakkoon

ilmoittautuneet ovat oikeutettuja sponsorensa, ja myös ravitsemuspuoli on hoitunut ainakin lähes täysin sponsoroituna ja yhteistyökumppanien suosiolla tuella.

Aiempien vuosien tapaan 7xSF-ajoa voi myös seurata sivusta, olematta itse mukana. Järviradio lähettää viikoittain ohjelmapätkiä suoraan tien päältä ja Uskotv.fi -nettisivuille ilmestyy päivittäin videoraportteja baanoilta ja pelipaikoilta. Pysy siis kanavalla, ja pidä mielessä Sata lasissa. Paremmilla valteilla, olosuhteista riippuen, se on toki sopiva lukema myös nopeusmittariin.

Nopeutta tärkeämpi asia on kuitenkin päämäärä. Jokainen motoristi osaa nauttia matkasta ja tietää, että juuri tien päällä oleminen on se juttu.

– Silti jokainen haluaa myös päästä perille, ei jäädä välille. Jeesus Kristus on tie, joka vie perille, Reijo Ruotsalainen tähdentää.

Siitä on kyse. Siksi toteutamme Sata lasissa –ajon kesällä 2017. Tervetuloa mukaan.

Sata lasissa –teemalla toteutettava kampanja saavuttaa tänäkin vuonna sata paikkakuntaa.

Gospel Riders -aluetoiminta

Yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Helmer Kuismen, 040 702 5804,
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734 240,
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462,
pertti.kiukainen@gospelriders.fi

Mediaavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088,
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi

Kerhokauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue,
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Ovist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjöland, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Sonja Hellén-Nieminen, 040 543 0608,
sonja.hellen-nieminen@gospelriders.fi,
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Hannu Häivölä, 050 636 76,
hannu.haivola@gospelriders.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Enden, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715,
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi,
shtiina@gmail.com

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132,
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko

(Kouvola, Kotka)
Jukka Parkkinen, Kouvola-alue,
044 045 1001, kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044 966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com

Lapland

Jorma "Jomppe" Laitala, 040 512 3613,
jorma.laitala@gospelriders.fi

Lännetie

(Lohja)
Ari Maaranen, 041 504 4523,
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857,
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Mikko Saukkonen, 041 549 4664,
ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, puh 0440 928 192,
pohjois-karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen (tiedottaja),
0400 719 536, mj70@saunalahti.fi,
satakunta@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615,
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734 240,
tampere@gospelriders.fi, pekka.vesa-
maki@gospelriders.fi

Turku

Arto Koivukoski, 050 514 6761,
arto.koivukoski@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284,
viitasaari@gospelriders.fi

GR Jerusalem

jerusalem@gospelriders.fi

GR Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312,
info@gospelriders.ee

GR Espanja

Juan Garcia Martinez,
info@yosamotor.com
Suomen- ja englanninkieliset yhteyden-
otot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462,
famoso36@hotmail.com